

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 noiembrie 2010 —
Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-40/10) ⁽¹⁾

[Acțiune în anulare — Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1296/2009 — Ajustare anuală a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene — Metodă de ajustare — Articolul 65 din Statutul funcționarilor — Articolul 1 și articolele 3-7 din anexa XI la statut — Clauză de exceptare — Articolul 10 din anexa XI la statut — Putere de apreciere a Consiliului — Ajustare diferită de cea propusă de Comisie — Clauză de reexaminare care permite ajustarea intermediară a remunerațiilor]

(2011/C 30/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall, G. Berscheid și J.-P. Keppenne, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și D. Waelbroeck, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Parlamentul European (reprezentanți: S. Seyr și M. A. Neergaard, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtului: Regatul Danemarcei (reprezentant: B. Weis Fogh, agent), Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller și B. Klein, agenți), Republica Elenă (reprezentanți: A. Samoni-Rantou și S. Chala, agenți), Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūnas și R. Krasuckaitė, agenți), Republica Austria (reprezentant: E. Riedl, agent), Republica Polonă (reprezentant: M. Szpunar, agent), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Behzadi-Spencer și M. L. Seeboruth, agenți)

Obiectul

Acțiune în anulare — Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1296/2009 al Consiliului din 23 decembrie 2009 de ajustare, începând cu 1 iulie 2009, a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți (JO L 348, p. 10) — Nerespectarea metodei de ajustare anuală a salariilor și pensiilor pentru o perioadă de referință — Încălcarea articolului 65 din Statutul funcționarilor precum și a articolelor 1 și 3-7 din anexa XI la statut — Putere de apreciere a Consiliului — Protecția încrederii legitime și principiul „patere legem quam ipse fecisti” — Clauză de reexaminare care permite ajustarea intermediară a remunerațiilor

Dispozitivul

1. Anulează articolul 2 și articolele 4-18 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1296/2009 al Consiliului din 23 decembrie 2009 de ajustare, începând cu 1 iulie 2009, a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți.
2. Menține efectele articolului 2 și ale articolelor 4-17 din Regulamentul nr. 1296/2009 până la intrarea în vigoare a unui nou regulament care urmează a fi adoptat de Consiliul Uniunii Europene pentru a asigura executarea prezentei hotărâri.
3. Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.
4. Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Elenă, Republica Lituania, Republica Austria, Republica Polonă, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 51, 27.2.2010.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 6 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Granada — Spania) — Carlos Sáez Sánchez, Patricia Rueda Vargas/Junta de Andalucía, Manuel Jalón Morente și alții

(Cauza C-563/08) ⁽¹⁾

[Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Sănătate publică — Farmacii — Proximitate — Aprovizionarea populației cu medicamente — Autorizație de exploatare — Repartizarea teritorială a farmaciilor — Instițuirea unor limite întemeiate pe un criteriu de densitate demografică — Distanță minimă între punctele farmaceutice]

(2011/C 30/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Granada

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Carlos Sáez Sánchez, Patricia Rueda Vargas

Pârâți: Junta de Andalucía, Manuel Jalón Morente și alții

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Juzgado Contencioso-Administrativo de Granada — Interpretarea articolului 43 CE — Reglementare prevăzând condițiile care trebuie îndeplinite pentru deschiderea de noi farmacii — Limite în funcție de numărul de locuitori și de necesitatea de a păstra o distanță minimă între farmacii

Dispozitivul

Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune, în principiu, unei reglementări naționale, precum cea în discuție în cauza principală, care impune limite pentru furnizarea de autorizații de stabilire a unor noi farmacii, cere prevede că:

- în fiecare zonă farmaceutică, se poate crea, în principiu, o singură farmacie, pentru un grup de 2 800 de locuitori;
- nu se poate crea o farmacie suplimentară decât dacă se depășește acest prag, respectiva farmacie fiind creată pentru numărul care depășește 2 000 de locuitori, și
- fiecare farmacie trebuie să respecte o distanță minimă în raport cu farmaciile deja existente, această distanță fiind, în general, de 250 de metri.

Cu toate acestea, articolul 49 TFUE se opune unei astfel de reglementări naționale în măsura în care regulile de bază de 2 800 de locuitori sau de 250 de metri împiedică, în orice zonă geografică care are anumite caracteristici demografice, crearea unui număr suficient de farmacii care să poată asigura un serviciu farmaceutic adecvat, fapt a cărui verificare revine în obligația instanței naționale.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 1 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Rossano — Italia) — Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

(Cauza C-3/10) (¹)

[Articolul 104 alineatul (3) din Regulamentul de procedură — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Clauza 5 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată — Contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public — Contracte succesive — Abuz — Măsuri de prevenire — Sancțiuni — Transformare a contractelor de muncă pe durată determinată în contract pe durată nedeterminată — Interzicere — Reparare a prejudiciului — Principiile echivalenței și efectivității]

(2011/C 30/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Rossano

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Franco Affatato

Pârâtă: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Rossano — Interpretarea clauzelor 2, 3, 4 și 5 din anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129) — Compatibilitate a anumitor dispoziții naționale privind lucrătorii utili din punct de vedere social/lucrătorii de utilitate publică — Reglementare națională care permite să nu se indice cauza primului contract pe durată determinată pentru lucrătorii din domeniul învățământului — Noțiunea de organism al statului — Incluziune a unei persoane prezentând caracteristicile avute de Poste Italiane SpA

Dispozitivul

1. Primele douăsprezece întrebări preliminare adresate de Tribunale di Rossano (Italia), prin decizia din 21 decembrie 2009, sunt în mod vădit inadmisibile.
2. Clauza 5 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că:

— nu se opune unei reglementări naționale precum cea cuprinsă în articolul 36 alineatul 5 din Decretul legislativ nr. 165 din 30 martie 2001 privind normele generale referitoare la organizarea muncii în cadrul autorităților publice, care interzice, în cazul unui abuz rezultat din utilizarea de contracte de muncă pe durată determinată succesive de către un angajator aparținând sectorului public, ca acestea să fie transformate într-un contract de muncă pe durată nedeterminată, atunci când ordinea juridică internă a statului membru vizat prevede, în sectorul avut în vedere, alte măsuri efective pentru evitarea și, dacă este cazul, sancționarea utilizării abuzive a contractelor de muncă pe durată determinată succesive. Cu toate acestea, revine instanței de trimitere sarcina de a aprecia în ce măsură condițiile de aplicare, precum și punerea în aplicare efectivă a dispozițiilor relevante de drept intern îi conferă caracterul de măsură adecvată pentru prevenirea și, dacă este cazul, sancționarea utilizării abuzive de către administrația publică a contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive;

— nu este, în sine, deloc susceptibilă de a afecta structurile fundamentale politice și constituționale, nici funcțiile esențiale ale statului membru vizat, în sensul articolului 4 alineatul (2) TUE.